

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2015. szeptember 17.*

„Fellebbezés — Állami támogatások — Megsemmisítés iránti kereset — EUMSZ 263. cikk —
Elfogadhatóság — Jogellenes és a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatások —
Visszatérítetési kötelezettség — Az Európai Bizottság arra vonatkozó határozata, hogy a visszatérítési
kötelezettséget nem terjeszti ki a támogatás kedvezményezettjének átvevőjére — Az eljáráshoz fűződő
érdek — A nemzeti bíróságok előtt indított kártérítési, valamint a támogatások visszatérítése iránti
keresetek — Kereshetőségi jog — Személyében nem érintett fellebbező”

A C-33/14. P. sz. ügyben,

a **Mory SA** (felszámolás alatt, székhelye: Pantin [Franciaország]),

a **Mory Team** (felszámolás alatt, székhelye: Pantin),

a **Superga Invest** (korábban Compagnie française superga d'investissement dans le service [CFSIS],
székhelye: Miraumont [Franciaország])

(képviselik őket: B. Vatier és F. Loubières avocats, kézbesítési cím: Luxembourg)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2014. január 22-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: T. Maxian Rusche és B. Stromsky, meghatalmazotti minőségben,
kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, A. Ó Caoimh (előadó), C. Toader, E. Jarašiūnas és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: L. Carrasco Marco tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. április 27-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2015. június 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: francia.

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükkel a Mory SA, a Mory Team és a Superga Invest az Európai Unió Törvényszéke Mory és társai kontra Bizottság végzésének (T-545/12, EU:T:2013:607, a továbbiakban: megtámadott végzés) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék elutasította a fellebbezőknek a Sernam-csoport eszközeinek a csődeljárás keretében történő átvételéről szóló, 2012. április 4-i C(2012) 2401 végleges bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránti keresetét.

A jogvita előzményei

- 2 A fellebbezők – előadásuk szerint – a Financière Sernam, valamint leányvállalatai, a Sernam Services és az Aster (a továbbiakban együtt: Sernam-csoport) közvetlen versenytársai voltak. A Mory SA és a Mory Team (a továbbiakban együtt: Mory társaságok) a bírósági felszámolás alá vonásukat megelőzően a hagyományos kézbesítés és az expressz kézbesítés ágazatában tevékenykedtek. A Superga Invest, korábban Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS), a Mory társaságok fő részvényese volt.
- 3 Az NN 122/2000 (korábbi NJ 140/2000) állami támogatásról szóló 2001. május 23-i határozatával (HL C 199., 15. o.) a Bizottság jóváhagyta a Sernam-csoportnak nyújtott szerkezetátalakítási támogatást (a továbbiakban: „Sernam 1”-határozat).
- 4 A Franciaország által a Sernam vállalat részére részben végrehajtott állami támogatásról szóló, 2004. október 20-i 2006/367/EK határozatban (HL 2006. L 140., 1. o., a továbbiakban: „Sernam 2”-határozat) a Bizottság megerősítette, hogy a „Sernam 1”-határozatban jóváhagyott támogatás bizonyos feltételek mellett összeegyeztethető a belső piaccal. A Bizottság ezenkívül rámutatott egy, a belső piaccal összeegyeztethetetlen kiegészítő támogatás fennállására, amelyet következésképpen a Francia Köztársaságnak vissza kell térítenie.
- 5 2008. július 16-i levelében a Bizottság tájékoztatta a Francia Köztársaságot azon határozatáról, hogy a „Sernam 2”-határozatnak a Francia Köztársaság által történő alkalmazása tárgyában megindítja az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást. E határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* 2009. január 9-i számában tették közzé (HL C 4., 5. o.).
- 6 2011. június 27-én a Mory társaságokat a tribunal de commerce de Bobigny (bobigny-i kereskedelmi bíróság, Franciaország) csődeljárás alá vonta.
- 7 2012. január 31-én a Financière Sernamot és a Sernam Services-t a tribunal de commerce de Nanterre (nanterre-i kereskedelmi bíróság, Franciaország) csődeljárás alá vonta.
- 8 2012. február 3-án az Astert a tribunal de commerce de Pontoise (pontoise-i kereskedelmi bíróság, Franciaország) a tevékenység folytatása mellett bírósági felszámolás alá vonta.
- 9 2012. március 9-én a Bizottság elfogadta a „Sernam 2”-ügyben hozott határozat végrehajtása – Franciaország – SA.12522 (C 37/08) számú állami támogatásról szóló 2012/398/EU határozatot (HL L 195., 19. o., a továbbiakban: „Sernam 3”-határozat). E határozat rendelkező részének 1. cikke kimondja, hogy a Sernam-csoport jogellenes és a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásokban részesült (a továbbiakban: szóban forgó támogatások). E rendelkező rész 2. cikke szerint a Francia Köztársaság köteles a szóban forgó támogatásokat e csoporttól visszatérítenie.

- 10 Ugyanezen a napon a Sernam-csoport csődgondnokához két átvételi ajánlat is érkezett, az egyik a Geodis-csoportnak (a továbbiakban: Geodis) a kézbesítés ágazatában tevékenykedő leányvállalatától, a Geodis Calbersontól (a továbbiakban: Calberson), a másik pedig a BMV-től. A Calberson átvételi ajánlatának feltétele az volt, hogy „semmilyen jellegű kötelezettséget, és különösen a [Sernam-csoport] részére nyújtott [szóban forgó] támogatások részben vagy egészben való visszatérítésének semmilyen terhét ne ruházzák át az átvett eszközökkel együtt, vagy az átvétel ténye folytán, illetve az ne legyen az átvevőre terhelhető”. A BMV által benyújtott ajánlathoz nem kapcsolódott ilyen feltétel, de azt a Calberson által benyújtott ajánlattól elválaszthatatlan ajánlatként tették úgy, hogy az utóbbi ajánlatának elutasítása esetén az ajánlat érvénytelenné válik.
- 11 2012. március 23-án a Francia Köztársaság azt kérte a Bizottságtól, hogy erősítse meg, hogy a szóban forgó támogatások visszatérítésére vonatkozó kötelezettség nem fog kiterjedni a Geodisra és a BMV-re, amennyiben azok átveszik a Sernam-csoport eszközeinek egy részét.
- 12 A vitatott határozatban a Bizottság jelezte a Francia Köztársaságnak, hogy a „Sernam 3”-határozat 2. cikkében a Sernam-csoporttal szemben előírt visszatérítési kötelezettséget nem indokolt kiterjeszteni a Geodisra és a BMV-re, mivel a Sernam-csoport és e két potenciális átvevő között nem áll fenn gazdasági folytonosság. A Bizottság a vitatott határozat 54. pontjában kifejtette, hogy e határozat nem vonatkozik az átvevőknek a Sernam-csoport egyes eszközeinek átvételét érintő befektetésének körültekintő jellegére, vagy annak hiányára, és következésképpen nem prejudikálja e befektetésnek az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésére tekintettel való értékelését.
- 13 2012. április 10-én a Calberson újabb ajánlatot nyújtott be a Sernam-csoport csődgondnokához, amely nem tartalmazta az eredeti átvételi ajánlatát érintő feltételt.
- 14 2012. április 13-án a tribunal de commerce de Nanterre elfogadta a Calberson és a BMV által előterjesztett átvételi ajánlatokat, és elrendelte, hogy adják át nekik a Sernam Services egyes eszközeit 2012. május 7-i hatállyal.
- 15 2012. július 10-én a Mory társaságokat a tribunal de commerce de Bobigny bírósági felszámolás alá vonta.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 16 A Törvényszék Hivatalához 2012. december 17-én benyújtott keresetlevelükben a fellebbezők a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztettek elő.
- 17 A Törvényszék Hivatalához 2013. március 25-én benyújtott beadványban a Bizottság a Törvényszék eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján elfogadhatatlansági kifogást emelt egyrészt arra hivatkozva, hogy a fellebbezők nem bizonyították, hogy érdekük fűződik a vitatott határozattal szembeni eljáráshoz, másrészt pedig arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében e határozat nem érinti őket személyükben.
- 18 A megtámadott végzésben a Törvényszék úgy határozott, hogy a fellebbezők nem igazolták, hogy érdekük fűződik a vitatott határozattal szembeni eljáráshoz, és hogy ennél fogva keresetüket kizárólag ezen oknál fogva elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, anélkül hogy meg kellene vizsgálni a Bizottság által felhozott, arra alapított elfogadhatatlansági kifogást, hogy a vitatott határozat nem érinti személyükben a fellebbezőket. A Törvényszék megállapította különösen, hogy sem a Mory társaságok által 2007. április 25-én a tribunal administratif de Paris-hoz (párizsi közigazgatási bíróság, Franciaország) benyújtott, a szóban forgó támogatások visszatérítésére iránti kereset, sem pedig az általuk 2013. május 7-én a tribunal de commerce de Paris-hoz benyújtott, arra irányuló kereset, hogy

többek között egyetemlegesen kötelezzék a Sernam-csoportot és a Geodist az e társaságok által a fellebbezőknek okozott károk megtérítésére, nem alkalmas arra, hogy megalapozza a fellebbezők eljárásához fűződő érdekét.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

- 19 Fellebbezésükben a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:
 - a megtámadott végzést helyezze hatályon kívül;
 - az ügyet érdemi vizsgálat céljából utalja vissza a Törvényszék elé, és
 - a költségekről jelenleg ne határozzon.
- 20 A Bizottság a fellebbezés elutasítását és a fellebbezők költségviselésre való kötelezését kéri.
- 21 A Bíróság Hivatalához 2014. május 19-én benyújtott beadványában a Calberson az Európai Unió Bírósága alapokmánya 40. cikkének második bekezdése alapján kérte, hogy a jelen ügybe a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.
- 22 A Bíróság elnöke 2015. február 27-i végzésével e kérelmet elutasította.

A szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelemről

- 23 A főtanácsnok indítványának ismertetését követően a fellebbezők a Bíróság Hivatalához 2015. június 29-én benyújtott beadványukban azt kérték, hogy rendeljék el az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását. E kérelmük alátámasztására a fellebbezők lényegében azzal érvelnek, hogy a főtanácsnok által az indítványában az EUMSZ 263. cikk értelmében vett keresetösségi jog meghatározása érdekében különösen a vitatott határozat minősítésével kapcsolatban kifejtett új érvek és ezen érveknek a fellebbezés vizsgálatára való kihatásai megérdemelnék egy kontradiktórius vita lefolytatását, amennyiben a Bíróság úgy határoz, hogy a jogvita kapcsán végleges határozatot hoz.
- 24 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság alapokmánya és a Bíróság eljárási szabályzata nem teszi lehetővé, hogy a felek a főtanácsnoki indítványra válaszként észrevételeket tegyenek (lásd: Vnuk-ítélet, C-162/13, EU:C:2014:2146, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 25 Az EUMSZ 252. cikk második bekezdése értelmében a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében a Bíróság alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. A Bíróságot nem köti sem a főtanácsnok indítványa, sem pedig az annak alapjául szolgáló indokolás (lásd: Bizottság kontra Parker Hannifin Manufacturing és Parker-Hannifin ítélet, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 26 Következésképpen az, ha a fél nem ért egyet a főtanácsnok indítványával, bármilyen kérdéseket is vizsgáljon a főtanácsnok az indítványban, önmagában nem indokolhatja a szóbeli szakasz újbóli megnyitását (E.ON Energie kontra Bizottság ítélet, C-89/11 P, EU:C:2012:738, 62. pont).
- 27 Ugyanakkor a Bíróság az eljárási szabályzata 83. cikkének megfelelően a főtanácsnok meghallgatását követően bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek vagy a Bíróság alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg (Nordzucker-ítélet, C-148/14, EU:C:2015:287, 24. pont).

- 28 Erről az esetről itt nincs szó. A fellebbezők és a Bizottság ugyanis állításaik alátámasztására mind az eljárás írásbeli szakaszában, mind pedig annak szóbeli szakaszában kifejtették valamennyi ténybeli és jogi érveket, ideértve az EUMSZ 263. cikk értelmében vett keresetösségi joggal kapcsolatos érveket is. Így a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően úgy véli, hogy a határozathozatalhoz szükséges valamennyi információval rendelkezik, és hogy ezen információk a Bíróság előtt lefolytatott vita tárgyát képezték.
- 29 A fenti megfontolásokra tekintettel a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás szóbeli szakaszának újból megnyitását nem szükséges elrendelni.

A fellebbezésről

- 30 Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők két jogalapra hivatkoznak. Az első jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék a vitatott határozat megsemmisítése iránti eljáráshoz fűződő érdekük értékelése során több tekintetben is tévesen alkalmazta a jogot. A második jogalap az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének megsértésén alapul, mivel a Törvényszék elmulasztotta megállapítani, hogy e határozat a fellebbezőket közvetlenül és személyükben érinti.
- 31 Előzetesen a fellebbezők azzal érvelnek, hogy nincs választóvonal az eljáráshoz fűződő érdek fogalma, valamint a „közvetlen és személyes érintettség” fogalma között. Sőt, e két fogalom teljesen összeolvad egy olyan fél által benyújtott kereset elfogadhatóságának értékelése esetén, aki az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében nem címzettje a határozatnak. Illogikus ugyanis az az álláspont, hogy a határozat által közvetlenül és személyében érintett személynek nincs eljáráshoz fűződő érdeke. Ugyanígy nem képzelhető el az sem, hogy valamely személynek eljáráshoz fűződő érdeke lehet anélkül, hogy a határozat őt közvetlenül és személyében érintené. Azáltal, hogy úgy ítélte meg, hogy e két fogalom elkülönül, a Törvényszék megsértette az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdését. Ennek bizonyítása ugyanis, hogy az adott személy közvetlenül és személyében érintett, önmagában elegendő a keresete elfogadhatóságának megállapításához.

Az első jogalapról

A felek érvei

- 32 Első jogalapjukkal a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék több tekintetben is tévesen alkalmazta a jogot azon vizsgálat keretében, amely alapján megállapította, hogy a fellebbezők nem bizonyították a vitatott határozat megsemmisítése iránti eljáráshoz fűződő érdeküket.
- 33 Elsősorban a fellebbezők úgy érvelnek, hogy a Törvényszék érvelése számos helyen ellentmondásos, és téves jogalkalmazást tartalmaz, amikor a Törvényszék a megtámadott végzés 29–35. pontjában megállapította, hogy a Morynak a „Sernam 2”-határozat elfogadását megelőző közigazgatási eljárásban való részvétele nem alkalmas arra, hogy megalapozza a Mory eljáráshoz fűződő érdekét.
- 34 Mindenekelőtt a Törvényszék akkor került ellentmondásba saját magával, amikor különösen a megtámadott végzés 31. pontjában – azon megállapításának alátámasztása érdekében, hogy a fellebbezők nem rendelkeznek eljáráshoz fűződő érdekekkel – az állami támogatások területén kialakult azon ítélkezési gyakorlatra hivatkozott, amely szerint a felperesnek mindig bizonyítania kell, hogy a támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségéről szóló határozat alkalmas arra, hogy érintse a piaci helyzetét, e végzés 57. pontjában pedig azt állította, hogy a Bizottság a vitatott határozatban nem döntött arról, hogy az EUMSZ 108. cikk alapján fennállnak-e esetleges támogatások, és azok összeegyeztethetők-e a belső piaccal.

- 35 Ezt követően a Törvényszéknek a megtámadott végzés 33. pontjában szereplő megfontolása, miszerint a szóban forgó támogatások visszatéríttetése módjának kérdése kizárólag a Bizottságot és az érintett tagállamot érinti, azt eredményezi, hogy elvi szinten kizárja, hogy a visszatéríttetést elrendelő határozattal kapcsolatban érdekelt, e tagállamtól eltérő félnek érdeke fűződjön az e támogatások visszatéríttetésének módjára vonatkozó határozat elleni eljáráshoz. Az ilyen elemzés ellentétes az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének rendelkezéseivel, amelyek szerint bármely személy keresetet indíthat egy ilyen határozat ellen, amennyiben az őt közvetlenül és személyében érinti.
- 36 Végül a Törvényszék fenntartja a zavart egyrészt az „eljáráshoz fűződő érdek” fogalma és az „érintett személy” fogalma között, másrészt pedig a vitatott határozat jellegét illetően, mivel a megtámadott végzés a vitatott határozatot hol *sui generis* határozatnak, hol kizárólag a támogatás visszatéríttetésének módjára vonatkozó határozatnak, megint máshol pedig a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatás átruházásának fennállásával, illetve annak hiányával, illetve a visszatéríttetési határozat kijátszásával kapcsolatos határozatnak minősíti. E zavar azon tény elpalástolására irányul, hogy a Törvényszék a megtámadott végzésben nem fogadta el ugyanazt a megközelítést, mint amelyet a Ryanair kontra Bizottság ítéletben (T-123/09, EU:T:2012:164) követett.
- 37 Másodsorban a fellebbezők úgy vélik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és mérlegelési hibákat követett el, amikor a megtámadott végzés 36–51. pontjában megállapította, hogy a szóban forgó támogatások visszatéríttetése és kártérítés érdekében a nemzeti bíróságokhoz benyújtott keresetek nem alapozzák meg a fellebbezőknek az uniós bíróság előtti eljáráshoz fűződő érdekét.
- 38 Mindenekelőtt a fellebbezők e tekintetben azzal érvelnek, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a valamely uniós határozat elleni eljáráshoz fűződő érdeket kizárólag az igazolja, hogy a fél kártérítési keresetet indíthat a nemzeti bíróságok előtt. Ezen érdek ugyanis olyan keresetből is eredhet, amely a támogatásoknak az érintett tagállam általi tényleges visszatéríttetésére irányul. Márpedig a jelen ügyben a Mory ilyen keresetet nyújtott be a tribunal administratif de Paris-hoz annak érdekében, hogy kötelezzék a francia államot arra, hogy térítse vissza a szóban forgó támogatásokat az egymást követő kedvezményezettekől, ideértve a Geodist is. Sem a Bizottság, sem a Törvényszék nem vitathatja a fellebbezők ezen eljárásban való fellépésének relevanciáját és a fellebbezők eljáráshoz fűződő érdekét, mivel ezen eljárást érvényesen indították, és az tovább folyik.
- 39 Ezt követően a fellebbezők előadják, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy nem bizonyították az eljáráshoz fűződő érdeküket, azzal az indokkal, hogy a fellebbezők éveken keresztül semmilyen lépést nem tettek annak érdekében, hogy megtéríttessék a szóban forgó támogatások által okozott versenytorzulásból eredő kárt. A kártérítési keresetnek a tribunal de commerce de Paris-hoz való benyújtása ugyanis csak a „Sernam 3”-határozat elfogadását követően vált lehetségessé, amely határozat e támogatásokat a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásoknak nyilvánította. Ezenkívül e keresetet bejelentették a Törvényszékhez benyújtott keresetlevélben, és azt a megtámadott végzés meghozatalát megelőzően meg is indították. Mindenesetre a Törvényszék a Geodisszal szemben benyújtott kártérítési kereset megalapozottságára vonatkozóan a nemzeti bíróság által elvégzett elemzést nem helyettesítheti a saját elemzésével, annak megállapítása érdekében, hogy az említett kereset bukásra van ítélve, és hogy a hozzá benyújtott megsemmisítés iránti kereset sikere nincs kihatással a nemzeti bíróságok előtt folyamatban lévő kártérítési kereset sikerére.
- 40 Végül a fellebbezők úgy vélik, hogy a Geodisszal szemben a nemzeti bíróság előtt indított kártérítési kereset jogszerű, mivel a Geodist kell tekinteni a szóban forgó támogatások jelenlegi kedvezményezettjének, és e címen azon kötelezettnek, amely az e támogatások nyújtásából eredően a Mory társaságokat ért káros következményeket köteles megszüntetni, és pedig az egymást követő kedvezményezettekkel és a támogatások nyújtójával, a Société nationale des chemins de fer français-val (SNCF) egyetemlegesen. Ezenkívül, ha a vitatott határozatot megsemmisítenék, a fellebbezők a nemzeti bíróság előtt hivatkozhatnának a Geodisszal szemben az ún. „jogalap nélküli gazdagodás” francia jog szerinti elvére.

- 41 Harmadsorban a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék tagadta a Superga Invest eljáráshoz fűződő érdekének fennállását, nem ismerve el azt, hogy ez az eljáráshoz fűződő érdek a Mory társaságok eljáráshoz fűződő érdekéből ered, amelyeknek a Superga Invest a fő részvényese.
- 42 Negyedsorban a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 54–58. pontjában megállapította, hogy nem fosztották meg a fellebbezőket azon eljárási joguktól, hogy az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindítását kérik.
- 43 Mindenekelőtt a fellebbezők azt állítják, hogy noha jelezték a Bizottság számára, hogy a tervezett átruházási ügylet a kijátszás veszélyével jár, ezen intézmény a vitatott határozat meghozatalával elutasította az átfogó vizsgálati eljárás megindítását, és megsértette a fellebbezők eljárási jogait. Így megfosztotta a fellebbezőket nem új támogatásokra, hanem a „Sernam 3”-határozat visszaélészerű alkalmazására vonatkozó átfogó vizsgálat kieszközlésének lehetőségétől.
- 44 Ezt követően a fellebbezők úgy vélik, hogy a Törvényszék szándékosan elkerülte annak vizsgálatát, hogy őket a vitatott határozat közvetlenül és személyükben érinti-e, annak érdekében, hogy elkerülje a vitatott határozat jellegére vonatkozó kérdést, amely határozatot a Bizottság *sui generis* határozatnak minősítette. Márpedig a fellebbezők, mivel az említett határozat őket személyükben érinti, elfogadhatóan támadják e határozatot annak érdekében, hogy a Törvényszék vizsgálja meg, hogy a jogi alap hiánya ellenére a Bizottság e határozat elfogadására hatáskörrel bír-e.
- 45 Végül a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 33. pontjában megállapította, hogy a vitatott határozat, mivel nem az állami támogatások belső piaccal való összeegyeztethetőségére, hanem a szóban forgó támogatások visszatéríttetésének módjára vonatkozik, kizárólag a Bizottságot és a visszatéríttetési kötelezettség által terhelt tagállamot érinti. Így nem azt a kérdést kell megvizsgálni, hogy új támogatásokat nyújtottak-e a Geodis számára, hanem azt, hogy azok a feltételek, amelyek mellett a Sernam-csoport eszközeinek a Geodis általi átvételére sor kellett, hogy kerüljön, a „Sernam 3”-határozat megfelelő végrehajtását jelentették-e, vagy ellenkezőleg, e határozat visszaélészerű alkalmazását. Mivel a visszatéríttetés módja a támogatás visszatéríttetésére vonatkozó határozat visszaélészerű alkalmazásának minősülhet, a Bizottságnak meg kell indítania a hivatalos vizsgálati eljárást, amennyiben e tekintetben komoly kétségei vannak.
- 46 A Bizottság szerint a fellebbezők állításai két okból is megalapozatlanok. Egyrészt a megsemmisítés iránti kereset benyújtásának időpontjában a Mory társaságok felszámolás alatt álltak, ennél fogva már egyetlen vállalkozásnak sem voltak a versenytársai. Másrészt a vitatott határozat megsemmisítése nem jelent valós érdeket a nemzeti bíróság előtt azért indított kártérítési kereset keretében, mert a fellebbezőket a múltban állítólag versenyhátrány érte.
- 47 A Bizottság előzetesen úgy érvel, hogy az e jogalap keretében elsősorban és negyedsorban kifejtett érvek nem a fellebbezők eljáráshoz fűződő érdekéhez, hanem a fellebbezők keresetességi jogához kapcsolódnak. Ezen érvek ennél fogva nem bizonyíthatnak ilyen, a vitatott határozattal szembeni eljáráshoz fűződő érdeket.
- 48 Egyebekben a Bizottság úgy véli, hogy sem a nemzeti bíróságok előtt indított visszatéríttetés iránti kereset, sem pedig az e bíróságok előtt indított kártérítési kereset nem alapozza meg a fellebbezőknek az uniós bíróság előtti eljáráshoz fűződő érdekét.
- 49 E keresetek közül az elsőt illetően, amelyet a tribunal administratif de Paris előtt indítottak, a Bizottság előadja, hogy – mivel a Mory társaságok kizárólag a felszámolásukkal összefüggő szükségletek miatt léteznek – kizárt, hogy az eljáráshoz fűződő érdeküket az alapozná meg, hogy a szóban forgó támogatások visszatéríttetése révén helyreállna a versenyhelyzetük. A Törvényszékhez benyújtott keresetlevelükben a fellebbezők egyébként csak a kártérítési kereset megindításának lehetőségére hivatkoztak, annak érdekében, hogy megpróbálják igazolni az eljáráshoz fűződő érdeküket. Egyébiránt nem fogadható el az, hogy a fellebbezők a fellebbezés szakaszában azon érve hivatkozzanak, miszerint

a tribunal administratif de Paris előtt indított visszatérítettség iránti kereset arra is irányul, hogy téríttessék vissza a szóban forgó támogatásokat a Geodisszal. A kereset e kiterjesztésére ugyanis csak a megtámadott végzés meghozatalát követően került sor, és a Törvényszékhez benyújtott keresetlevél nem tartalmazza ezen érvet.

- 50 Másodlagosan a Bizottság azon az állásponton van, hogy semmiképpen nem bizonyított, hogy ezen, a tribunal administratif de Paris előtt indított kereset megalapozott, és hogy a nemzeti jogban a siker legkisebb esélyével is rendelkezik. Ráadásul ezen intézmény szerint úgy tűnik, hogy a „Sernam 3”-határozat meghozatalát követően e nemzeti bíróság okafogyottságot megállapító végzést fog hozni. Ugyanis, miután a Bizottság – a jelen üggyhöz hasonlóan – döntésével a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítja a szóban forgó támogatásokat, és elrendeli azok visszatérítettségét, a korábban a nemzeti bíróság előtt indított eljárás okafogyottá válik.
- 51 E keresetek közül a másodikat illetően, amelyet a tribunal de commerce de Paris előtt indítottak, a Bizottság úgy érvel, hogy a valamely bizottsági határozat megsemmisítéséhez fűződő érdek igazolásához nem elegendő, ha az uniós bíróság előtti felperes bármilyen, a nemzeti bíróság előtt a jövőben indítható vagy adott esetben már megindított kártérítési keresetre hivatkozik azzal az indokkal, hogy e határozatnak az uniós bíróság általi megsemmisítése megkönnyítené a kártérítési keresetének sikerét, anélkül hogy ezenkívül bizonyítaná, hogy a kártérítési kereset a bizottsági határozat megsemmisítése esetén ésszerűen eredményre vezetne. Ezzel összefüggésben, noha a Törvényszék nem dönthet a nemzeti bíróság helyett az e bíróság előtt indított kártérítési kereset megalapozottságáról, meg kell vizsgálnia, hogy a fellebbezők bizonyították-e, hogy e kártérítési kereset alátámasztása érdekében valós érdekük fűződik ahhoz, hogy a bizottsági határozat megsemmisítését kérelmezzék.
- 52 A jelen ügyben a Bizottság azon az állásponton van, hogy ennek bizonyítására nem került sor. A Törvényszék által e kérdésben elvégzett értékelés helyes, amely értékelés egyébként azon ténykérdésekre vonatkozik, amelyek a fellebbezés keretében nem tartoznak a Bíróság felülvizsgálatába. A fellebbezők a „Sernam 3”-határozat elfogadását követően több mint egy évvel csak azért indítottak kártérítési keresetet, hogy válaszoljanak a Bizottság által emelt elfogadhatatlansági kifogás keretében előadott érvelésre. Ami azon kérdést illeti, hogy a Geodisszal szemben lehet-e hivatkozni az ún. „jogalap nélküli gazdagodás” francia jog szerinti elvére alapított érvre, ezen érvet első alkalommal a fellebbezés keretében adták elő, és az ennél fogva nyilvánvalóan elfogadhatatlan. Mindenesetre ezen elv alátámasztása érdekében semmilyen komoly érvelést nem adtak elő.
- 53 Végül a Bizottság azon az állásponton van, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 53. pontjában helyesen állapította meg, hogy mivel a Mory társaságok már nem folytatnak tevékenységet, e társaságokat nem érheti semmilyen olyan versenyhátrány, amelynek következményeit állítólag a Superga Invest viseli.

A Bíróság álláspontja

- 54 Első jogalapjukkal a fellebbezők úgy érvelnek, hogy a Törvényszék több tekintetben is tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a fellebbezők nem bizonyították, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében érdekük fűződik a vitatott határozat megsemmisítése iránti eljáráshoz.
- 55 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely természetes vagy jogi személy által indított megsemmisítés iránti kereset csupán abban az esetben elfogadható, amennyiben a felperesnek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez. Ez az érdek feltételezi, hogy e jogi aktus megsemmisítése önmagában jogi következményekkel járhat, és a kereset ezért – eredményét tekintve – az azt indító fél javára szolgálhat (lásd e tekintetben különösen: Bizottság kontra Koninklijke FrieslandCampina ítélet, C-519/07 P, EU:C:2009:556, 63. pont; ACEA kontra Bizottság

ítélet, C-319/09 P, EU:C:2011:857, 67. pont; Stichting Woonpunt és társai kontra Bizottság ítélet, C-132/12 P, EU:C:2014:100, 67. pont; Stichting Woonlinie és társai kontra Bizottság ítélet, C-133/12 P, EU:C:2014:105, 54. pont).

- 56 A felperesnek az eljáráshoz fűződő, létrejött és fennálló érdekekkel kell rendelkeznie (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Koninklijke FrieslandCampina ítélet, C-519/07 P, EU:C:2009:556, 65. pont; Planet kontra Bizottság ítélet, C-564/13 P, EU:C:2015:124, 34. pont). Az eljáráshoz fűződő érdek nem vonatkozhat jövőbeli és hipotetikus helyzetre (lásd ebben az értelemben: Strogili kontra Számvevőszék ítélet, 204/85, EU:C:1987:21, 11. pont; Cañas kontra Bizottság ítélet, C-269/12 P, EU:C:2013:415, 16. és 17. pont).
- 57 Ezen érdekeknek – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor fenn kell állnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül, és a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell maradnia, ellenkező esetben a kereset okafoyottá válik (lásd ebben az értelemben: Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 61. pont; Cañas kontra Bizottság ítélet, C-269/12 P, EU:C:2013:415, 15. pont).
- 58 Az eljáráshoz fűződő érdek így minden bírósági jogorvoslat lényeges és elsődleges feltételének minősül (lásd ebben az értelemben: S. kontra Bizottság végzés, 206/89 R, EU:C:1989:333, 8. pont; Andechser Molkerei Scheitz kontra Bizottság ítélet, C-682/13 P, EU:C:2015:356, 27. pont).
- 59 Ezenkívül valamely természetes vagy jogi személy által olyan jogi aktussal szemben benyújtott kereset, amelynek e személy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében nem címzettje, csak akkor fogadható el, ha e személynek kereshetőségi joga van, amely két esetben fordulhat elő. Egyrészt ilyen kereset csak azzal a feltétellel indítható, ha e jogi aktus őt közvetlenül és személyében érinti. Másrészt ilyen személy keresetet indíthat olyan végrehajtási intézkedéseket nem tartalmazó, rendeleti jellegű jogi aktussal szemben, amely őt közvetlenül érinti (lásd ebben az értelemben különösen: Telefónica kontra Bizottság ítélet, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 19. pont; Stichting Woonpunt és társai kontra Bizottság ítélet, C-132/12 P, EU:C:2014:100, 44. pont).
- 60 A jelen ügyben elsősorban meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 59. pontjában megállapította, hogy a fellebbezők által az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján benyújtott, a vitatott határozat megsemmisítése iránti kereset kizárólag azon oknál fogva elfogadhatatlan, mert a fellebbezők nem igazolták az eljáráshoz fűződő érdeküket, anélkül hogy megvizsgálta volna egyébiránt azt, hogy az említett fellebbezők ugyanezen rendelkezés értelmében rendelkeznek-e kereshetőségi joggal.
- 61 E körülmények között kitűnik, hogy azon indokolás, amellyel a Törvényszék a megtámadott végzés 29–35. és 55–58. pontjában megállapította, hogy egyrészt a vitatott határozat a Moryt nem érinti személyében, másrészt pedig, hogy nem fosztották meg a fellebbezőket eljárási jogaiktól azért, mert nem indították meg az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást, nem támasztja alá e végzés rendelkező részét, mivel az említett indokolás nem az eljáráshoz fűződő érdek, hanem a kereshetőségi jog vizsgálatára vonatkozik, amit egyébként a Törvényszék maga is kiemelt az említett végzés 30. és 34. pontjában.
- 62 E tekintetben a fellebbezők tévesen érvelnek azzal, hogy kizárólag azon körülmény, hogy valamely természetes vagy jogi személy közvetlenül és személyében érintett, szükségképpen bizonyítja e személy eljáráshoz fűződő érdekét. Amint ugyanis a jelen ítélet 55–59. pontjából kitűnik, az eljáráshoz fűződő érdek és a kereshetőségi jog egymástól elkülönülő elfogadhatósági feltételeknek minősülnek, amelyeket a természetes vagy jogi személynek egyszerre kell teljesítenie ahhoz, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján benyújtott megsemmisítés iránti keresete elfogadható legyen (lásd ebben az értelemben különösen: Stichting Woonpunt és társai kontra Bizottság ítélet, C-132/12 P, EU:C:2014:100, 67. és 68. pont; Stichting Woonlinie és társai kontra Bizottság ítélet, C-133/12 P, EU:C:2014:105, 54. és 55. pont).

- 63 A fenti megfontolásokból következik, hogy a fellebbezők által a fellebbezésük alátámasztására felhozott első jogalap keretében kifejtett érvelést – annyiban, amennyiben az azt kifogásolja, hogy a megtámadott végzés megállapította, hogy a fellebbezők nem rendelkeznek keresetőségi joggal – mint részben hatástalant és mint részben megalapozatlant el kell utasítani.
- 64 Másodsorban a fellebbezők első jogalapját annyiban is meg kell vizsgálni, amennyiben az a Törvényszéknek a megtámadott végzés 36–51. pontjában szereplő azon megfontolásait vitatja, amelyek értelmében a Törvényszék elutasította az említett fellebbezők azon érvelését, miszerint az eljáráshoz fűződő érdekük a jelen ügyben abból ered, hogy a Mory társaságok 2007. április 25-én keresetet indítottak a tribunal administratif de Paris előtt a szóban forgó támogatások visszatérítése iránt, valamint abból ered, hogy e társaságok 2013. május 7-én kártérítési keresetet indítottak a tribunal de commerce de Paris előtt annak érdekében, hogy többek között egyetemlegesen kötelezzék a Sernam-csoportot és a Geodist az általuk a fellebbezőknek okozott kár megtérítésére.
- 65 E tekintetben a Törvényszék egyrészt a megtámadott végzés 39. és 40. pontjában kiemelte, hogy a szóban forgó támogatások visszatérítése iránt a nemzeti bíróság előtt indított kereset nem vonatkozik a fellebbezőket állítólagosan ért kár megtérítésére.
- 66 Másrészt a Törvényszék, miután a megtámadott végzés 41. pontjában hangsúlyozta, hogy a fellebbezők éveken keresztül semmilyen lépést nem tettek annak érdekében, hogy megtéríttessék az e támogatások által okozott versenytorzulásból eredő állítólagos kárt, e végzés 42–49. pontjában megállapította, hogy a fellebbezők által a tribunal de commerce de Paris előtt – a megsemmisítés iránti kereset uniós bírósághoz való benyújtását követően – indított kártérítési kereset sem alapozza meg az uniós bíróság előtti eljáráshoz fűződő érdeküket, mivel nem bizonyították, hogy a Geodis kárt okozhat nekik, így megalapozottan léphetnek fel a nemzeti bíróság előtt ez utóbbi társaság felelősségének megállapítása érdekében.
- 67 E tekintetben a Törvényszék először is a megtámadott végzés 44. és 45. pontjában kiemelte, hogy mivel a Sernam-csoport eszközeit a Mory társaságokkal szembeni csődeljárás megindítását követő időpontban vették át, ezen átvétel nem okozhatta e társaságok bírósági felszámolását, és ennél fogva a Geodis nem tekinthető felelősnek a rossz pénzügyi helyzetükért. Ezt követően a Törvényszék e végzés 47. pontjában hangsúlyozta, hogy az sem nyert bizonyítást, hogy pusztán azon tényről fogva, hogy átvette a Sernam-csoport egyes eszközeit, a nemzeti jog alapján elvileg megállapítható a Geodisnak az e csoport által a fellebbezőknek okozott állítólagos kárért való felelőssége. Végül annyiban, amennyiben a fellebbezők arra a kárra hivatkoznak, amelyet a Geodis okozhat nekik a Sernam-csoport egyes eszközeinek anélkül való átvétele révén, hogy köteles lenne a szóban forgó támogatások visszafizetésére, a Törvényszék az említett végzés 48. pontjában megállapította, hogy mivel a Mory társaságok felszámolásuk megindítása óta minden gazdasági tevékenységgel felhagytak, nem érheti őket semmilyen, az átvevő által okozott kár.
- 68 Mindjárt az elején meg kell jegyezni, hogy noha a Törvényszék kétségtelenül kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a tényállás megállapítására és mérlegelésére, valamint – főszabály szerint – az általa e tényállás alátámasztása érdekében elfogadott bizonyítékok megvizsgálására, a Bíróság hatáskörrel rendelkezik a felülvizsgálati jogkörének gyakorlására, amennyiben a Törvényszék minősítette a tényállás jogi természetét, és alkalmazta az ebből eredő jogkövetkezményeket (lásd ebben az értelemben: E.ON Energie kontra Bizottság ítélet, C-89/11 P, EU:C:2012:738, 64. és 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen azon kérdés, hogy e tényállásra és bizonyítékokra tekintettel a vitatott határozatnak az uniós bíróság általi megsemmisítése a fellebbezők javára szolgálhat-e a nemzeti bíróságok előtt indított kereset keretében, ami ezáltal bizonyíthatja az uniós bíróság előtti eljáráshoz fűződő érdeküket, olyan jogkérdés, amely a Bíróság által a fellebbezés keretében gyakorolt felülvizsgálat körébe tartozik.

- 69 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a megsemmisítés iránti kereset megőrizhet egy esetleges felelősség megállapítása iránti kereset alapjául szolgáló érdeket (lásd ebben az értelemben: Könecke Fleischwarenfabrik kontra Bizottság ítélet, 76/79, EU:C:1980:68, 9. pont; Franciaország és társai kontra Bizottság ítélet, C-68/94 és C-30/95, EU:C:1998:148, 74. pont; Lech-Stahlwerke kontra Bizottság végzés, C-111/99 P, EU:C:2001:58, 19. és 20. pont; Bizottság kontra Provincia di Imperia végzés, C-183/08 P, EU:C:2009:136, 30. pont; Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 64. pont).
- 70 Ezen eljáráshoz fűződő érdek fennmaradását *in concreto* kell értékelni, figyelembe véve különösen a hivatkozott jogellenesség következményeit, valamint az állítólagosan elszenvedett kár jellegét (Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 65. pont).
- 71 A jelen ügyben, amint lényegében a megtámadott végzés 46. pontjából kitűnik, a fellebbezők által hivatkozott kár abból a tényből ered, hogy a Sernam-csoport tíz éven keresztül jogellenes és a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásokban részesült, amelyeket a Francia Köztársaság nyújtott a számára, és amely támogatások visszatéríttetését a Bizottság a „Sernam 3”-határozatban elrendelte.
- 72 Márpedig a Bizottság a vitatott határozatban arról tájékoztatta a Francia Köztársaságot, hogy e visszatérítési kötelezettség nem fog kiterjedni a Geodisra, amennyiben az átveszi a Sernam-csoport eszközeinek egy részét, mivel gazdasági folytonosság hiányában nem nyert bizonyítást, hogy a Geodisnak a szóban forgó támogatásokból ténylegesen előnye származott.
- 73 Ebből következik, hogy e határozat elfogadása révén a Geodis, amely ezt követően ténylegesen átvette a Sernam-csoport egyes eszközeit, nem tartozik e visszatérítési kötelezettség alá, mivel nem tekinthető a szóban forgó támogatások kedvezményezettjének.
- 74 Amint a főtanácsnok az indítványának 91. pontjában kiemelte, kizárólag e körülmény bizonyítja azt, hogy a fellebbezőknek érdeke fűződik ahhoz, hogy a vitatott határozat megsemmisítését kérjék, mivel a nemzeti bíróságok előtt indított kártérítési keresetük – amennyiben az azon kár megtérítésére irányul, amely állítólag a szóban forgó támogatások nyújtása révén érte őket – éppen azon az előfeltevésen alapul, hogy a Geodist mint átvevőt e támogatások kedvezményezettjének kell tekinteni.
- 75 Ugyanis, mivel a vitatott határozat megsemmisítése azzal a következménnyel járhat, hogy a Geodist ettől kezdve a szóban forgó támogatások kedvezményezettjének kell tekinteni, amely támogatások nyújtása a fellebbezőknek állítólag kárt okozott, e megsemmisítés önmagában növeli annak az esélyét, hogy a tribunal de commerce de Paris előtt indított kártérítési kereset sikeres lesz annyiban, amennyiben az a Geodis ellen irányul, és ennél fogva e kereset keretében a fellebbezők javára szolgálhat.
- 76 E tekintetben – a Törvényszék által a megtámadott végzés 47. pontjában megállapítottakkal ellentétben – nem lehet azt követelni, hogy a fellebbezők bizonyítsák, hogy a nemzeti jog szerint a Geodis pusztán azért ténylegesen felelősségre vonható a hivatkozott kárért, mert átvette a Sernam-csoport eszközeit. Nem az uniós bíróság feladata ugyanis, hogy az előtte való eljáráshoz fűződő érdek vizsgálata keretében mérlegelje a nemzeti bíróság előtt indított kereset nemzeti jog szerinti megalapozottságának valószínűségét, és hogy ennél fogva ezen mérlegelés elvégzése érdekében a nemzeti bíróságok helyébe lépjen. Szükséges és elégséges viszont az, hogy az uniós bíróság előtt indított megsemmisítés iránti kereset – eredményét tekintve – az azt indító fél javára szolgálhat. Márpedig a jelen ügyben erről van szó, amint ez a jelen ítélet 74. és 75. pontjából kitűnik.
- 77 Annak sincs jelentősége – a Törvényszék által a megtámadott végzés 48. pontjában megállapítottakkal ellentétben –, hogy a Mory társaságok a felszámolásuk óta minden gazdasági tevékenységgel felhagytak, mivel a fellebbezők által hivatkozott kár, amint azt a Bizottság a tárgyaláson maga is elismerte, éppen

abból a versenytorzulásból ered, amelyet a szóban forgó támogatások nyújtása okozott azon időszak alatt, amikor a Mory társaságok nem vitatottan gazdasági tevékenységet folytattak az érintett piacon, és ennél fogva e támogatások kedvezményezettjének versenytársai voltak.

- 78 Ugyanezen oknál fogva annak sincs jelentősége, hogy nem a Sernam-csoport egyes eszközeinek a Geodis általi átvétele – amelyre azt követően került sor, hogy a Mory társaságokat csődeljárás alá vonták, amely körülményre a Törvényszék a megtámadott végzés 44. és 45. pontjában hivatkozott – okozta ez utóbbi társaságok bírósági felszámolás alá vonását.
- 79 Hozzá kell tenni, hogy a Bizottság azt is tévesen kifogásolja a jelen fellebbezés szakaszában, hogy a fellebbezők azt követően nyújtották be a kártérítési keresetüket a nemzeti bírósághoz, hogy a Törvényszékhez benyújtották a megsemmisítés iránti keresetüket. A Bíróságnak a jelen ítélet 56. és 69. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatából ugyanis kitűnik, hogy egy esetleges kártérítési kereset elegendő az eljáráshoz fűződő érdek megalapozásához, feltéve hogy ez utóbbi nem hipotetikus. Márpedig a jelen ügyben nem vitatott, hogy a fellebbezők a Törvényszékhez benyújtott keresetlevelükben bejelentették, hogy ilyen kártérítési keresetet nyújtanak be, és – amint a megtámadott végzés 42. pontjából kitűnik – e keresetet a megtámadott végzés elfogadását megelőzően ténylegesen be is nyújtották.
- 80 Ráadásul meg kell továbbá állapítani, hogy a vitatott határozat megsemmisítése önmagában is a fellebbezők javára szolgálhat az általuk a tribunal administratif de Paris előtt annak érdekében indított kereset keretében, hogy kötelezzék a francia államot a szóban forgó támogatások visszatérítésére, mivel e megsemmisítés azzal járna, hogy a Geodis már nem mentesülne szükségképpen a vitatott határozatból eredően a visszatérítési kötelezettség alól, így a vitatott határozat megsemmisítése növelné annak esélyét, hogy ezen, a tribunal administratif de Paris előtt indított kereset sikeres lesz.
- 81 A Törvényszék ennél fogva tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott végzés 40. pontjában megállapította, hogy ez utóbbi kereset kizárólag azon oknál fogva nem alapozza meg a fellebbezők eljárásához fűződő érdekét, hogy e kereset nem az állítólag elszenvedett kár megtérítésére irányul, mivel az eljáráshoz fűződő érdeket – amint a főtanácsnok az indítványának 40. pontjában rámutatott – a nemzeti bíróságokhoz benyújtott minden olyan kereset megalapozhatja, amelynek keretében a megtámadott aktus uniós bíróság általi esetleges megsemmisítése a felperes javára szolgálhat.
- 82 E tekintetben a Bizottság tévesen érvel azzal, hogy a fellebbezők által a tribunal administratif de Paris előtt indított kereset nem alapozhatja meg a fellebbezőknek az uniós bíróság előtti eljáráshoz fűződő érdekét azon oknál fogva, hogy e kereset kizárólag arra irányul, hogy a szóban forgó támogatásokat a Sernam-csoporttal térítsék vissza, nem pedig a Geodisszal. A Bírósághoz benyújtott iratokból ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy az említett kereset kiterjedt a szóban forgó támogatások egymást követő kedvezményezettjeire. Mivel a fellebbezők végül a Törvényszékhez benyújtott beadványaikban kifejezetten megemlézték a keresetük e kiterjesztését, el kell utasítani a Bizottság által azzal az indokkal emelt elfogadhatatlansági kifogást, hogy a fellebbezők ezen érvet nem adták elő a Törvényszék előtti eljárásban.
- 83 Egyébiránt, noha kétségtelenül nem zárható ki, hogy a „Sernam 3”-határozat elfogadása – mivel e határozat elrendeli a szóban forgó támogatások visszatérítését –, illetve a Mory társaságok gazdasági tevékenységeinek megszüntetése adott esetben érintheti a fellebbezőknek a tribunal administratif de Paris előtti eljáráshoz fűződő érdekét, e körülmény – a Bizottság által különösen a tárgyaláson kifejtettekkel ellentétben – egyáltalán nincs kihatással a fellebbezőknek az uniós bíróság előtti eljáráshoz fűződő érdekére, mivel az ez utóbbi előtt indított megsemmisítés iránti kereset – eredményét tekintve – befolyásolhatja a nemzeti bíróság előtt a szóban forgó támogatások visszatérítése iránt indított kereset kimenetelét.

- 84 A fentiekből és különösen a jelen ítélet 77., 78. és 83. pontjából következik, hogy a Törvényszék akkor is tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott végzés 52–54. pontjában megállapította, hogy a Superga Invest a Mory társaságok fő részvényeseként nem bizonyította az eljáráshoz fűződő érdekét, ugyanis e társaságokat – mivel már nem folytattak semmilyen tevékenységet – nem érheti semmilyen olyan versenyhátrány, amelynek következményeit állítólag a Superga Invest viseli. Mivel a Superga Invest eljáráshoz fűződő érdeke egybemosódik a Mory társaságok eljáráshoz fűződő érdekével, ugyanezen okokból az előbbi társaság is rendelkezik az uniós bíróság előtti eljáráshoz fűződő érdekekkel.
- 85 E megfontolások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a fellebbezők nem bizonyították az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett eljáráshoz fűződő érdeküket annak érdekében, hogy a vitatott határozat megsemmisítését kérjék.
- 86 E körülmények között a fellebbezők által a fellebbezésük alátámasztására felhozott első jogalapot megalapozottnak kell nyilvánítani.
- 87 Következésképpen a megtámadott végzést hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy a fellebbezők által a fellebbezésük alátámasztására felhozott második jogalapot meg kellene vizsgálni.

A Törvényszék előtt indított keresetről

- 88 A Bíróság alapokmányának 61. cikke értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.
- 89 A jelen ügyben a Bíróság úgy véli, hogy rendelkezik az ahhoz szükséges információkkal, hogy véglegesen határozzon a Bizottság által az elsőfokú eljárás során emelt elfogadhatatlansági kifogás tárgyában.
- 90 Elsősorban a jelen ítélet 74–85. pontjában kifejtett okokból ezen elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani annyiban, amennyiben az azt kifogásolja, hogy a fellebbezők nem rendelkeznek eljáráshoz fűződő érdekekkel.
- 91 Másodsorban, amennyiben ezen elfogadhatatlansági kifogás arra vonatkozik, hogy a fellebbezők nem rendelkeznek keresetőségi joggal, emlékeztetni kell arra, hogy – amint a jelen ítélet 59. pontjában már említésre került – az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerint két esetben kell elismerni valamely természetes vagy jogi személy ahhoz szükséges keresetőségi jogát, hogy olyan uniós jogi aktussal szemben indíthasson keresetet, amelynek e személy nem címzettje. Egyrészt ilyen kereset csak azzal a feltétellel indítható, ha e jogi aktus őt közvetlenül és személyében érinti. Másrészt ilyen személy keresetet indíthat olyan végrehajtási intézkedéseket nem tartalmazó, rendeleti jellegű jogi aktussal szemben, amely őt közvetlenül érinti.
- 92 Mivel a Francia Köztársaságnak címzett vitatott határozat nem minősül az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktusnak, ugyanis nem általános hatályú jogi aktus (lásd ebben az értelemben: *Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 56. pont*), meg kell vizsgálni, hogy e határozat az említett rendelkezés értelmében közvetlenül és személyében érinti-e a fellebbezőket.
- 93 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint azok a jogalanyok, akik nem címzettjei egy határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy személyükben érintettek, ha ez a határozat sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, és a címzethez hasonló módon egyéníti őket (lásd különösen: *Plaumann kontra Bizottság ítélet, 25/62, EU:C:1963:17,*

223. o.; Sniace kontra Bizottság ítélet, C-260/05 P, EU:C:2007:700, 53. pont; 3F kontra Bizottság ítélet, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 29. pont; T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 63. pont).

- 94 Mivel az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereset állami támogatásról szóló bizottsági határozatot érint, ki kell emelni, hogy az EUMSZ 108. cikk szerinti, állami támogatásokra irányuló vizsgálati eljárás keretében meg kell különböztetni egyrészt a támogatásoknak az e cikk (3) bekezdése szerinti előzetes vizsgálatára vonatkozó szakaszt, amelynek célja pusztán az, hogy a Bizottság előzetes véleményt formálhasson az adott támogatás belső piaccal való részleges vagy teljes összeegyeztethetőségéről, másrészt pedig az említett cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálati szakaszt. Csak ez utóbbi vizsgálati szakasz keretében – amelynek célja, hogy a Bizottság számára lehetővé tegye az ügy valamennyi körülményéről való teljes körű tájékozódást – írja elő a Szerződés a Bizottság számára azt a kötelezettséget, hogy az érintetteket felhívja észrevételeik megtételére (lásd különösen: 3F kontra Bizottság ítélet, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 95 Ebből következik, hogy amennyiben a Bizottság az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján hozott határozatával az ugyanezen cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindítása nélkül megállapítja, hogy valamely támogatás összeegyeztethető a belső piaccal, ezen eljárási garanciák kedvezményezettjei e garanciák tiszteletben tartását csak akkor tudják érvényesíteni, ha lehetőségük van arra, hogy e határozatot az uniós bíróság előtt megtámadják. Ezért az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett személy által az ilyen határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti keresetet az uniós bíróság elfogadhatónak nyilvánítja, ha e kereset benyújtásával a felperes az utóbbi rendelkezés által biztosított eljárási jogait kívánja védelmezni (lásd ebben az értelemben különösen: 3F kontra Bizottság ítélet, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 47. pont).
- 96 A Bíróságnak már volt alkalma kifejtetni, hogy az ilyen érintettek azok a személyek, vállalkozások vagy egyesületek, amelyek érdekeit esetleg sérti valamely támogatás megadása, azaz különösen azon vállalkozások, amelyek e támogatás kedvezményezettjeinek versenytársai, és az érdekképviselői szervezetek (lásd különösen: 3F kontra Bizottság ítélet, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 97 Ezzel szemben, ha a felperes az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján hozott vagy a hivatalos vizsgálati eljárás lezárásakor elfogadott, a támogatást értékelő határozat megalapozottságát vonja kétségbe, akkor pusztán az a körülmény, hogy a felperes az e cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett félnek tekinthető, nem elegendő a kereset elfogadhatóságához. A felperesnek azt is bizonyítania kell, hogy a jelen ítélet 93. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében vett sajátos helyzetben van. Ez különösen olyan esetben van így, ha a szóban forgó határozat tárgyát képező támogatás a felperes piaci helyzetét lényegesen érinti (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum ítélet, C-78/03 P, EU:C:2005:761, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; British Aggregates kontra Bizottság ítélet, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 30. pont).
- 98 E tekintetben elismerést nyert különösen, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást lezáró bizottsági határozat a kedvezményezett vállalkozáson kívül személyükben érinti e vállalkozásnak az eljárásban cselekvően részt vevő versenytárs vállalkozásait is, amennyiben a megtámadott határozat tárgyát képező támogatási intézkedés lényegesen érinti a piaci helyzetüket (lásd: Sniace kontra Bizottság ítélet, C-260/05 P, EU:C:2007:700, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 99 Az ilyen érintettség meghatározását illetően a Bíróságnak már volt alkalma kifejtetni, hogy az a pusztán körülmény, hogy egy olyan aktus, mint a vitatott határozat, bizonyos hatást gyakorolhat az érintett piacon fennálló versenyviszonyokra, és hogy az érintett vállalkozás valamiféle versenyviszonyban állt

ezen aktus kedvezményezettjével, semmiképpen nem elegendő ahhoz, hogy az említett vállalkozást ezen aktus által személyében érintettnek lehessen tekinteni (lásd: British Aggregates kontra Bizottság ítélet, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 47. pont).

- 100 Ennélfogva valamely vállalkozás nem hivatkozhat pusztán arra, hogy a kedvezményezett vállalkozás a versenytársa, hanem ezen túlmenően azt is bizonyítania kell, hogy olyan ténybeli helyzetben van, amely a határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti őt (lásd különösen: British Aggregates kontra Bizottság ítélet, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 48. pont).
- 101 A jelen ügyben, amint a jelen ítélet 72. pontjából kitűnik, a Bizottság a vitatott határozatban arról tájékoztatta a Francia Köztársaságot, hogy a „Sernam 3”-határozatban e tagállammal szemben előírt, a jogellenes és a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatások visszatéríttetésére vonatkozó kötelezettség nem fog kiterjedni a Geodisra, amennyiben az átveszi a Sernam-csoport eszközeinek egy részét, mivel gazdasági folytonosság hiányában nem nyert bizonyítást, hogy a Geodisnak e támogatásokból ténylegesen előnye származott.
- 102 Ezenkívül a vitatott határozat 54. pontjából kifejezetten kitűnik, hogy e határozat nem vonatkozik a Geodisnak a Sernam-csoport eszközei egy részének átvételét érintő befektetésének körültekintő jellegére, vagy annak hiányára, és következésképpen nem prejudikálja e befektetésnek a Bizottság által az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésére tekintettel való értékelését.
- 103 Ebből következik, hogy azok a támogatások, amelyeket a vitatott határozat értelmében nem lehet visszakövetelni attól a vállalkozástól, amely átvette a támogatások eredeti kedvezményezettje eszközeinek egy részét, pontosan és kizárólag azok a támogatások, amelyek már a „Sernam 3”-határozat tárgyát is képezték.
- 104 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 147. és 169. pontjában rámutatott, ennél fogva úgy kell tekinteni, hogy a vitatott határozat a „Sernam 3”-határozattal összefüggő, azt kiegészítő határozat, mivel pontosítja ez utóbbi határozat hatályát a szóban forgó támogatások kedvezményezettje minőséget illetően és ennél fogva a támogatások visszatérítésére vonatkozó kötelezettség kötelezettje minőséget illetően egy, e határozat elfogadását követően felmerült eseményre tekintettel, azaz a jelen ügyben arra tekintettel, hogy egy harmadik személy átvette az említett támogatások eredeti kedvezményezettje eszközeinek egy részét.
- 105 Márpedig nem vitatott, hogy a Bizottság a „Sernam 3”-határozatot az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás végén fogadta el.
- 106 E körülmények között úgy tekinthető, hogy a vitatott határozat az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében személyükben érinti a fellebbezőket, amennyiben bizonyítják különösen azt, hogy a szóban forgó támogatások nyújtása lényegesen érintette a piaci helyzetüket. Viszont pusztán az a tény, hogy a fellebbezők az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett személyeknek tekinthetők, nem elegendő a kereset elfogadhatóságának megállapításához.
- 107 A jelen ügyben a fellebbezők azt állítják, hogy a vitatott határozat a Mory társaságokat személyükben érinti, ugyanis a Bizottság – mivel nem indította meg a hivatalos vizsgálati eljárást – megfosztotta e társaságokat az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében elismert eljárási jogaiktól, hogy hivatkozhatnak különösen arra, hogy ezen intézménynek nem volt hatásköre e határozat meghozatalára. Ezenkívül a Mory társaságok bizonyították az eljáráshoz fűződő érdekük fennállását. Ráadásul részt vettek a „Sernam 3”-határozat elfogadásához vezető közigazgatási eljárásban, és a vitatott határozat meghozatalát megelőző napon megkérdezték a Bizottságot, hogy e célból milyen jogi alapra kíván támaszkodni. Ráadásul kizárólag e társaságok indítottak keresetet a francia bíróságok előtt annak érdekében, hogy kötelezzék a francia hatóságokat a szóban forgó támogatásoknak a kedvezményezetttektől való visszatéríttetésére, és a Superga Investhez hasonlóan keresetet indítottak e bíróságok előtt az e támogatások nyújtása révén őket ért kár megtérítése érdekében.

- 108 Egyébiránt a fellebbezők mellékesen arra hivatkoznak, hogy a szóban forgó támogatások lényegesen érintették a Mory társaságok versenyhelyzetét. E társaságok még arra is rákényszerültek, hogy megszüntessék gazdasági tevékenységeiket, és úgy vélik, hogy ennek okai összefüggnek e támogatások nyújtásával. Ami a Superga Investet érinti, ez utóbbi a Mory társaságok részvényese minőségében szintén megszenvedte az említett támogatások versenyellenes hatásait, különösen, mivel olyan döntést is hozhatna, hogy saját maga is belép az érintett piacra.
- 109 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a jelen ítélet 62., 97. és 98. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat szerint a Mory társaságoknak az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében elismert eljárási jogainak állítólagos megsértése, az eljáráshoz fűződő érdekük, valamint a „Sernam 3”-határozat és a vitatott határozat elfogadásához vezető eljárásban való cselekvő részvételük a jelen ügyben nem olyan jellegű, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében egyénítse őket. Ami azon körülményt illeti, hogy a fellebbezők kereseteket indítottak a nemzeti bíróságok előtt annak érdekében, hogy egyrészt kötelezzék a francia hatóságokat a szóban forgó támogatásoknak a kedvezményezettektől való visszatéríttetésére, másrészt pedig, hogy megtérítsék az e támogatások nyújtása révén őket ért kárt, e körülmény önmagában szintén nem elegendő ahhoz, hogy e rendelkezés értelmében egyénítse őket, mivel potenciálisan bármely személy indíthat ilyen kereseteket.
- 110 Egyébiránt, amennyiben a fellebbezők – noha csak mellékesen – arra hivatkoznak, hogy a szóban forgó támogatások lényegesen érintették a Mory társaságok versenyhelyzetét, különösen mivel e társaságok arra kényszerültek, hogy megszüntessék tevékenységeiket, meg kell állapítani, hogy a fellebbezők sem az első fokon benyújtott keresetükben, sem pedig a jelen fellebbezés keretében nem nyújtottak be ezen állítást alátámasztó bizonyítékokat. Ezenkívül az érintett piac szerkezetét és az e piacon fennálló versenyhelyzetüket illetően semmilyen információval nem szolgáltak a Bíróság számára. Ami a Superga Investet illeti, nem vitatott, hogy az nem tevékenykedik az érintett piacon, és ennél fogva nem minősülhet a szóban forgó támogatások kedvezményezettje versenytársának. Ezenkívül, mivel a Mory társaságok nem bizonyították, hogy e támogatások lényegesen érintették a versenyhelyzetüket, a Superga Invest erre semmilyen keresetőségi jogot nem alapíthat kizárólag arra hivatkozva, hogy e társaságok részvényese minőségében jár el.
- 111 Következésképpen a fellebbezők egyike sem tekinthető az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében a vitatott határozat által személyében érintettnek.
- 112 Ennél fogva a Bizottság által az elsőfokú eljárás keretében felhozott, a fellebbezők által a Törvényszékhez benyújtott megsemmisítés iránti kereset elfogadhatatlanságára vonatkozó kifogásnak helyt kell adni annyiban, amennyiben e kifogás arra vonatkozik, hogy a fellebbezők nem rendelkeznek keresetőségi joggal, és ennél fogva e keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A költségekről

- 113 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy több pervesztes fél esetén a Bíróság határoz a költségek megosztásáról.
- 114 Mivel a Bíróság a fellebbezők fellebbezésének helyt adott, azonban a megsemmisítés iránti keresetüket elutasította, mindegyik fél viseli mind az elsőfokú eljárásban, mind pedig a fellebbezési eljárásban felmerült saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke Mory és társai kontra Bizottság végzését (T-545/12, EU:T:2013:607) hatályon kívül helyezi.**
- 2) **A Bíróság a Sernam-csoport eszközeinek a csődeljárás keretében történő átvételéről szóló, 2012. április 4-i C(2012) 2401 végleges bizottsági határozattal szemben a Mory SA, a Mory Team és a Superga Invest által benyújtott megsemmisítés iránti keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**
- 3) **A Mory SA, a Mory Team, a Superga Invest és az Európai Bizottság viseli mind az elsőfokú eljárásban, mind pedig a fellebbezési eljárásban felmerült saját költségeit.**

Aláírások